

Kom og se, Nathanael

Filip møder Nathanael og siger til ham: »Ham, som Moses har skrevet om i loven, og ligeså profeterne, ham har vi mødt, Jesus, Josefs søn, fra Nazaret." Nathanael spurgte: »Kan noget godt komme fra Nazaret?« Filip sagde til ham: »Kom og se!« Jesus så Nathanael komme hen imod sig og sagde om ham: »Se, dér er sandelig en israelit, som er uden svig.« Nathanael spurgte ham: »Hvor kender du mig fra?« Jesus svarede ham: »Jeg så dig, før Filip kaldte på dig, mens du var under figentræet.« Nathanael udbrød: »Rabbi, du er Guds søn, du er Israels konge!« Jesus sagde til ham: »Tror du, fordi jeg sagde til dig, at jeg så dig under figentræet? Du skal få større ting at se end det.« Og han sagde til ham: »Sandelig, sandelig siger jeg jer: I skal se himlen åben og Guds engle stige op og stige ned over Menneskesønnen.«

Joh 1,45-51

Måske bor der en Nathanael i os alle. Sådan en jordnær mand med det, vi i Vestjylland kalder "en sund portion skepsis". Filip er helt oppe at køre over at have mødt Jesus, men Nathanael svarer nærmest hånligt nedladende "Kan noget godt komme fra Nazaret?" Han kunne lige så godt have sagt. "Ja, ja, slap nu lige lidt af - der er garanteret et eller andet galt, som du bare ikke har opdaget endnu..."

Det er vist ret naturligt for os mennesker at møde tilværelsen med skepsis. Vi har utallige ordsprog, der fastholder os i vores skepsis "inden vi kommer for godt i gang".

"Flyv ikke højere, end vingerne bær", siger vi. Og som regel bremser vi dermed enhver trang til overhovedet at flyve. Eller vi snakker om "bagsiden af medaljen" og "scenen, der er skrå". Ting kan gå galt, det ved vi godt. Og hvis vi i et anfald af optimisme og livsglæde glemmer det et øjeblik, skal der nok være en, der står klar til at minde os om det.

Jeg har f.eks. lagt mærke til, at jeg alt for ofte siger "pas nu på" over for mine børn. Jeg er helt klar over, at de aldrig ville lære at klatre i træer, hvis jeg var i nærheden hver gang, de skulle prøve. Og på samme måde er der alt for mange af os, som aldrig

rigtig får prøvet kræfter med livet, fordi både vores egen og andres skepsis bremser os, før vi kaster os ud i noget, vi ikke kender til bunds.

Filip sagde til Nathanael: "Kom og se!" - Og Gud siger til os: "Kom og se!"
Og så er det fantastiske i søndagens beretning, at det ikke er Nathanael, der ser noget. Derimod oplever han at *blive set*. Og det forandrer alting.

Nathanael oplever at møde én, som ser igennem alle hans skeptiske forklædninger. Én som ser ind bag facaden og ser, hvad der gemmer sig af godt inde i Nathanael. At blive set af Gud er som at lade sig gennemstrømme af et lys, der åbenbarer hele det potentiale, man i sin skepsis har gemt bort.

Gud ønsker sig nemlig børn, der tør klatre i træer og flyve akkurat så højt, som Hans vinger bærer dem. Han ønsker sig disciple, som tør slippe den tryghed, de omgiver sig med og følge efter Ham på kærlige veje. Han ønsker at gøre mismodige skeptikere til modige medmennesker.

Så kom nu og se - se hvordan Han gør alting nyt - både omkring dig og inde midt i dit hjerte.